

Artist Statement Ditte Ejlerskov

Ditte Ejlerskov, June 2008

My paintings use the most traditional of subject matters. I paint still lives, landscapes, portraits, the female nude. Yet while apparently following the conventions of representational painting, I aim to challenge its established languages and unsettle its assumptions. I often return to the same subject but change the approach each time. Some paintings are purely experiments in composition, light, color and technique. In other works, I choose to capitalize on the tension between subject and medium, my brush strokes both affirming and contradicting what they depict.

I am working in all sorts of painterly styles - not to give a hit parade of different methods - but in order to examine what kind of technique can host what kind of atmosphere. I am looking at what paint can be made to say and do – but also what it has said and done - and how that can be applied on canvas today. My interest is to question the activity and history of painting as well as being confined in it.

Från utställningen "Painterly Delight", Ditte Ejlerskov

Ditte Ejlerskov använder sig av det mest traditionella måleriets tematik. Hon målar stilleben, porträtt och den nakna kvinnan. Men medan hon tillsynes följer det figurativa måleriets konventioner utmanar hon också dess etablerade språk och dess premisser. Det gör hon genom formalistiska grepp och kylig distans till romantiseringen av mediet. Hon utforskar vilken metod som bäst speglar det tema som står för dagen. En metod som sträcker sig långt från tanken om det autonoma verket och dyrkan av individen. Innehållet uppstår istället i dialogen mellan verken som enskilda element i en större enhet.

Ejlerskov ställer frågor om måleriets roll i konsthistorien, men hon visar också hur hon själv är fångad i denna problematik. Detta skapar en ärlig dialog mellan konstnären och mediet. Målningarna på Galleri Ping-Pong är tillsynes en sorglustig anekdot om stolthet, begär, hopp, rädsla och kollaps i de patriarkala maktstrukturerna. Men under ytan i bilderna kan man ersätta alla spända situationer med orden "Måleri". Det är tydligt att Ejlerskov njuter av att måla, men också att hon känner sig tyngd av måleriets historia. Hon avslöjar måleriet som hopplöst förstört av sitt beroende av sig själv och konstmarknaden samt myten om den heroiska individualismen. Men man upptäcker snart att Ditte Ejlerskov själv under den politiska problemställningen gömmer en omätlig lust till måleriet som material, som lek och som en förmedlare av det perfekta objektet. Hon säger om sina verk att de ursprungligen är inaktiva representanter för passionerade omöjligheter i en kultur som har institutionaliserat det personliga uttrycket. Men hon säger också att verken faktiskt i slutänden är uppriktiga representanter för reellt passionerade situationer som inte kan förmedlas på annat sätt än genom välkända filter. Ditte Ejlerskov insisterar på sammanslagningen av måleriets poler. Användandet av måleriet som research och problem skapar ramen för utställningen.